

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.532 van 23 januari 2001
in de zaak A. 48.901/XII-405.**

In zake : de stad AALST

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap,
2. de kamer van beroep officieel
gesubsidieerd onderwijs.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de stad AALST op 30 oktober 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het besluit van de Kamer van Beroep van het Gesubsidieerd Officieel Onderwijs dd. 27 augustus 1992 waarbij het besluit van de gemeenteraad van 25 februari 1992, houdende ontslag bij tuchtmaatregel van mevrouw Margaretha Verniers, leerkracht bij de Stedelijke Academie voor Muziek, Ballet en Toneel, werd vernietigd";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 13 februari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 januari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van juridisch adviseur L. DE MOOR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Margaretha VERNIERS is als vastbenoemd leerkracht tewerkgesteld bij de Stedelijke Academie voor Muziek, Ballet en Toneel te Aalst. Naar aanleiding van een aantal brieven vanwege de directeur van de Stedelijke Academie en van ouders van leerlingen met klachten betreffende de schending van het rookverbod, de wettigheid van afwezigheden en de wijze van doceren tijdens de lessen van Margaretha VERNIERS in de loop van 1991, wordt laatstgenoemde op 31 januari 1992 bij aangetekend schrijven uitgenodigd voor een tuchtverhoor voor de gemeenteraad van de stad Aalst.

1.2. Op 25 februari 1992 vindt het tuchtverhoor plaats waar Margaretha VERNIERS zich laat bijstaan door een advocaat. In zitting van dezelfde gemeenteraad wordt besloten "Mw. Verniers Margareta, geboren te St. Niklaas de 15/01/37, vanaf 1 mei 1992 te ontslaan bij tuchtmaatregel als vastbenoemd leraar aan de Stedelijke Academie voor Muziek, ballet en Toneel wegens tekortkomingen in haar onderwijsplicht en het in gevaar brengen van de waardigheid van haar ambt".

1.3. Margaretha VERNIERS tekent beroep aan tegen haar ontslag bij de kamer van beroep gesubsidieerd officieel onderwijs. De kamer van beroep vernietigt op 27 augustus 1992 het besluit van de gemeenteraad van 25 februari 1992 en overweegt daarbij ondermeer het volgende :

"Overwegende dat overeenkomstig artikel 8, § 8 , 2°lid van het B.V.E. van 22 mei 1991 de beslissing van de inrichtende macht waarbij een tuchtmaatregel wordt opgelegd met redenen moet omkleed worden.

Overwegende dat de beslissing in artikel 1 vermeldt 'tekortkomingen in haar onderwijsplicht en het in gevaar brengen van de waardigheid van het ambt'.

Overwegende dat deze formulering niet voldoet aan de minimale vereisten van het met redenen omkleden van een beslissing.

Dat de motivatieverplichting impliceert dat e e n beslissing op voldoende duidelijke wijze moet onderschreven worden. Daarom volstaan vage, algemene en onbepaalde bewoordingen niet vermits het personeelslid zich alsdan niet met zekerheid kan vergewissen van de redenen die worden aangevoerd om de tuchtmaatregel te rechtvaardigen";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat de verwerende partijen in hun memorie van antwoord opwerpen dat de kamer van beroep een administratief rechtscollege is; dat om de redenen die hij reeds in zijn arrest nr. 46.329,

WOUTERS, van 1 maart 1994 heeft uiteengezet, de Raad van State ook te dezen het standpunt huldigt dat de door het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, ingestelde kamers van beroep geen rechtscolleges zijn doch wel organen van de Vlaamse Gemeenschap; dat ook de verwerende partijen in hun laatste memorie deze stelling onderschrijven en dus blijkbaar afstand doen van hun exceptie;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending inroept van het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep, doordat Margaretha VERNIERS, als verzoekster bij de kamer van beroep, heeft nagelaten haar verzoekschrift over te maken aan de verwerende partij, zijnde de verzoekende partij in deze, terwijl artikel 2, § 2, van het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs bepaalt: "Op hetzelfde ogenblik als de verzoekende partij zijn verzoekschrift indient, stuurt hij een copie daarvan aan de verwerende partij"; dat de verzoekende partij eraan toevoegt dat de kamer van beroep van ambtswege diende vast te stellen dat het beroepschrift onontvankelijk was wegens schending van essentiële en substantiële vormvoorschriften ten einde de belangen van de verwerende partij, thans de verzoekende partij te vrijwaren en te waarborgen;

Overwegende, daargelaten de vraag of de aangehaalde bepaling van het huishoudelijk reglement van de kamer van beroep een substantiële vormvereiste uitmaakt, dat met de verwerende partijen mag worden vastgesteld dat het huishoudelijk reglement van de beroepskamer pas op 11 juni 1992 gepubliceerd werd in

het Belgisch Staatsblad terwijl het beroepschrift dateert van 21 maart 1992 zodat Margaretha VERNIERS ten tijde van het indienen van haar beroep onmogelijk hierdoor gebonden kon zijn; dat uit het administratief dossier voorts blijkt dat aan de verzoekende partij door het secretariaat van de kamer van beroep op 12 juni 1992 een kopie van het verzoekschrift werd overgemaakt met het oog op een zitting van 1 juli 1992, zodat de rechten van de stad AALST afdoende werden gerespecteerd; dat het middel niet gegrond is;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending inroept van het artikel 8, § 8, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurs-handelingen, doordat volgens de kamer van beroep de beslissing van de gemeenteraad onvoldoende gemotiveerd is om het personeelslid "zich met zekerheid te laten vergewissen van de haar opgelegde tekortkomingen" terwijl de beslissing wel deugdelijk is gemotiveerd aangezien uit de stukken van het dossier moet blijken dat het besluit van de gemeenteraad werd getroffen nadat aan betrokkene meermaals werd meegedeeld wat haar tekortkomingen zijn en dat ook bij de uitnodiging voor het tuchtverhoor de haar ten laste gelegde feiten werden bijgevoegd en dat bovendien het volledige dossier haar ter inzage werd voorgelegd; dat volgens de verzoekende partij het besluit van de gemeenteraad wel degelijk is gemotiveerd zoals blijkt uit het overwegende gedeelte van het vernietigde besluit waarin wordt verwezen naar het gemeenteraadsbesluit van dezelfde datum houdende het

proces-verbaal van het tuchtverhoor en dat deze besluiten als één geheel moeten worden gezien;

3.2.1. Overwegende dat de verwerende partijen verwijzen naar de motivering van de bestreden beslissing en daaraan toevoegen dat een verwijzing naar het tuchtverhoor niet volstaat aangezien "uit de tuchtbeslissing zelf moet blijken én welke feiten, waarom, door de inrichtende macht, na beraadslaging volgend op het tuchtverhoor, werden weerhouden én om welke redenen deze inrichtende macht precies, uit de aan haar voorliggende keuze, tot de welbepaalde tuchtsanctie is gekomen";

3.2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van antwoord herhaalt dat de twee ter zake getroffen besluiten één geheel vormen waarbij het besluit van de gemeenteraad houdende het proces-verbaal van het tuchtverhoor het overwegende deel bevat en de gronden weergeeft waarop men zich heeft gesteund om tot het betwiste besluit te komen en waarbij het besluit houdende de afdanking van Margaretha VERNIERS het dictum bevat;

3.2.3. Overwegende dat de formele motiveringsplicht de betrokkene moet toelaten de concrete redenen te achterhalen die de overheid tot de beslissing hebben gebracht; dat zulks in tuchtzaken betekent dat de motivering de betrokkene duidelijk moet maken welke feiten de overheid in aanmerking heeft genomen, waarom die feiten, wanneer zulks niet duidelijk is, een inbreuk op de tucht uitmaken en waarom zij de uiteindelijk opgelegde straf rechtvaardigen; dat de motiveringsplicht wat dit laatste punt betreft stringenter moet worden opgevat wanneer het gaat om tuchtstraffen die, zoals de afzetting, sterk op de persoonlijke levenssituatie van de betrokken ambtenaar ingrijpen; dat zelfs indien de verzoekende partij zou worden gevolgd met betrekking tot

de deugdelijkheid van het afzonderlijk proces-verbaal, hierin enkel de feiten zijn terug te vinden die aan Margaretha VERNIERS ten laste worden gelegd en haar verweer; dat alzo te dezen nog geen duidelijkheid wordt verschaft welke feiten uiteindelijk in aanmerking werden genomen en waarom deze feiten uiteindelijk de opgelegde sanctie konden verantwoorden; dat dit des te meer klemmt nu Margaretha VERNIERS vooraf werd meegedeeld dat een schorsing werd overwogen en uit het administratief dossier blijkt dat aan de gemeenteraad een stembrief in die zin werd voorgelegd terwijl, zonder een spoor van verantwoording uiteindelijk voor een veel zwaardere tuchtsanctie -het ontslag- werd besloten; dat de kamer van beroep derhalve wettig kon oordelen dat het gemeenteraadsbesluit onvoldoende gemotiveerd was; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op drieëntwintig januari 2001, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.